

ישעיהו פרק א

- (א) חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה:
- (ב) שמעו שמים והאזיני ארץ כי ה' דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי:
- (ג) ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן:
- (ד) הוי גוי חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את ה' נאצו את קדוש ישראל נזרו אחר:
- (ה) על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי:
- (ו) מכף רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן:
- (ז) ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים:
- (ח) ונותרה בת ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה:
- (ט) לולי ה' צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו: ס
- (י) שמעו דבר ה' קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה:

ישעיהו פרק ה

- (א) אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו כרם היה לידידי בקרן בן שמן:
- (ב) ויעזקה ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים:
- (ג) ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא ביני ובין כרמי:
- (ד) מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קויתי לעשות ענבים ויעש באשים:
- (ה) ועתה אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס:
- (ו) ואשיתהו בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עליו מטר:
- (ז) כי כרם ה' צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה משפח לצדקה והנה צעקה

ישעיהו פרק מ

- (א) נחמו נחמו עמי יאמר אליכם:
- (ב) דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה **צבאה** כי נרצה עונה כי לקחה מיד ה' כפלים בכל חטאתיה:
- (ג) קול **קורא** במדבר פנו דרך ה' ישרו בערבה מסלה לאלקיננו:
- (ד) כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה:
- (ה) **ונגלה כבוד ה'** וראו כל בשר יחדו כי פי ה' דבר:
- (ו) קול **אמר קרא ואמר מה אקרא** כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה:
- (ז) יבש חציר נבל ציץ כי רוח ה' נשבה בו אכן חציר העם:
- (ח) יבש חציר נבל ציץ ודבר אלקיננו יקום לעולם:
- (ט) על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אליכם:
- (י) הנה ה' בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו:
- (יא) כרעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל:
- (יב) מי מדד בשעלו מים ושמים בורת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים:
- (יג) מי תכן את רוח ה' ואיש עצתו יודיענו:
- (יד) את מי נועץ ויבינהו וילמדהו בארח משפט וילמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו:
- (טו) הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול:
- (טז) ולבנון אין די **בער** וחיתו אין די עולה:
- (יז) כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו:
- (יח) ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו:
- (יט) הפסל נסך חרש וצרף בזהב ירקענו ורתקות כסף צורף:
- (כ) המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט:
- (כא) הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש לכם הלוא הבינותם מוסדות הארץ:
- (כב) הישב על חוג הארץ וישיבה כחגבים הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל לשבת:
- (כג) הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ כתהו עשה:
- (כד) **אף בל נטעו אף בל זרעו אף בל שרש בארץ גזעם** וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם:
- (כה) ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש:
- (כו) שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר **צבאם** לכלם

ישעיהו פרק ו

- (א) בשנת מות המלך עזיהו ואראה את ה' ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל:
- (ב) **שרפים** עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף:
- (ג) וקרא **זה אל זה ואמר** קדוש קדוש קדוש ה' **צבקות מלא כל הארץ כבודו**:
- (ד) וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן:
- (ה) ואמר אוי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים אנכי ישב כי את המלך ה' צבקות ראו עיני:
- (ו) **ויעף** אלי אחד מן השרפים ובידו רצפה במלקחים **לקח** מעל המזבח:
- (ז) **ויגע** על פי ויאמר הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר:
- (ח) ואשמע את קול ה' אמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני:
- (ט) ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו:
- (י) השמן לב העם הזה ואזניו הכבד

<p>בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר: (כז) למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מה' ומאלקי משפטי יעבור: (כח) הלוא ידעת אם לא שמעת אלקי עולם ה' בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו: (כט) נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה: (ל) ויעפו נערים ויעצו ובחורים כשול יכשלו: (לא) וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו:</p>	<p>ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו: (יא) ואמר עד מתי ה' ויאמר עד אשר אם ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה: (יב) ורחק ה' את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ: (יג) ועוד בה עשיריה ושה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת במ זרע קדש מצבתה:</p>
--	---

דברים (פרק לב)

- (א) **האזינו** השמים ואדברה **ותשמע** הארץ אמרי פי:
(יא) **כנשר** יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו **על אברתו**:
(כב) כי **אש** קדחה באפי **ותיקד** עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה **ותלהט** מוסדי הרים:
(לו) כי ידין ה' עמו **ועל עבדיו יתנחם** כי יראה כי אזלת יד **ואפס עצור ועזוב**:
(לט) ראו עתה כי אני הוא ואין אלהים עמדי **אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא** ואין מידי מציל:

מלכים א פרק ח

- (כז) כי האמנם ישב אלקים על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי:
(כח) ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו ה' אלקי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום:
(כט) להיות עינך פתחות אל הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה:
(ל) ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת:

ישעיהו פרק טו

- (א) כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי:
(ב) ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם ה' ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי:
(ג) שוחט השור מכה איש זובה השעה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבנה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה:
(ד) גם אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו: ס
(ה) שמעו דבר ה' החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד ה' ונראה בשמחתכם והם יבשו:
(ו) שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה:
(יא) למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיז כבודה: ס
(יב) כי כה אמר ה' הנני נטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו:
(יג) כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנהמכם ובירושלם תנחמו:
(יד) וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד ה' את עבדיו וזעם את איביו:
(טו) כי הנה ה' באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי אש:
(טז) כי באש ה' נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי ה':
(יז) המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחד אחת בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם ה':
(יח) ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשנות ובאו וראו את כבודי:
(יט) ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תבל ויון האיים הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים:
(כ) והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה לה' בסוסים וברכב ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר ה' כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית ה':
(כא) וגם מהם אקח לכהנים ללויים אמר ה':
(כב) כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם ה' כן יעמד זרעכם ושמכם:
(כג) והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר ה':
(כד) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר: